

derfor at spørge den høitærede Justitsminister, om der i de sex Aar, i hvilke Systemet her har været bragt i Anvendelse, har fundet den Samarbejden Sted mellem Inspecteur, Præst og Læge, som er nødvendig for at bringe et helbøgt Resultat ud af Systemets Anvendelse, om der er en saadan Overensstemmelse imellem disse Mænds Anstuelser, om der foreligger saa bestemte Vidnesbyrd om deres fortsatte Nidkærhed i Anvendelsen af deres Tid og Kræfter paa Fangerens moralske Forbedring, som det kunde ønskes, og som det ganske sikkert fra Begyndelsen af har været tænkt. Jeg tillader mig ikke nogen Dom over nogen enkelt Person. Jeg erkjender og har den fulde Overbeviisning, at flere af de Mænd, som skulle udøve den største Indflydelse paa Fangerens moralske Forbedring, ligesom paa hele Cellesængslets Bestyrelse overhovedet, besidde baade Dygtighed og Lyst og Iver til det Kald, hvortil de have helliget sig, men jeg spørger: Ere de Mere end Mennecker? Kunne de besørge de Forretninger, som man har læstet paa dem, eller som man forlanger udførte af dem? Under de Forhandlinger af mange forskjellige Nationers Delegerede, som ere blevne førte om Cellesystemets Indførelse i Europa, vare vi med Hensyn til mange Punkter høit uenige, men i eet Punkt vare vi Alle enige, baade de engelske, franske og belgiske Delegerede og de fra de nordiske Lande, nemlig deri, at den Mand, der skulde forestaae et Cellesængsel for et rimeligt Antal Fanger, ogsaa maatte ofre al sin Tid, sin hele Kraft, sin hele Virksomhed til dette Hverv. Vi vare fremdeles enige i, at de Straffeanstalter, der indrettedes efter Cellesystemet, ikke maatte overskride en vis Størrelse, og det navnlig af den Grund, at den Mand, der skulde bestyre, ikke kunde tentes at have Kræfter til at kunne iagttage flere end 400, høist 500 Fangers hele Færd i Straffeanstalten. Nu tillader jeg mig at spørge, om den Mand, der bestyrer Cellesængslet i Bredsløselille, kan opoffre sin hele Tid dertil, eller om de forskjellige Hverv, man har paalagt denne Mand, og de forskjellige Embeder, som ere combinerede i hans Person, ikke gjøre det til en reen fysisk Umulighed for ham, at varetage de Forretninger, som en Mand, selv med gode Evner

og med megen Nidkærhed, med megen Dygtighed og med megen Sundhed maa behøve hele sin Tid til at kunne udføre? Kan en Mand, som to Gange om Ugen har Forretninger i Kjøbenhavn, som forestaaer et Bureau herinde, og som desuden er ansat til flere Gange om Aaret at foretage Inspectionsreiser til de forskjellige Straffeanstalter omkring i Landet — jeg siger, kan han med den største Ild, med den største Dygtighed, med den største Nidkærhed for sit Kald udfylde sin Plads som Directeur i den Straffeanstalt, hvor Straffefangerens Individualisering og den derpaa udgaaende Virksomhed dog er Hovedformaalet? Ja, vil man sige, man giver denne Mand en alter ego, en Assistent, som kan gaae ham tilhaande, og som under hans Fraværelse paa en værdig Maade kan udfylde hans Plads. Jeg gjen tager, jeg bedømmer ingen Person, men saavidt mig bekjendt — og jeg troer, at kunne tale med derom, thi jeg har selv foranlediget, at den nuværende Directeur for Bredsløselille Straffeanstalt gjorde en Reise for at see andre Straffeanstalter og opholdt sig hos en meget bekjendt Fængselsdirecteur, som har bestyret en saadan Straffeanstalt i længere Tid — jeg siger, det er mig bekjendt, hvorledes den nuværende Directeur har erhvervet sig den Dygtighed, som han medbragte til sit Embede, men det er mig aldeles ubekjendt, og jeg troer, at det vil være Enhver i Publicum ubekjendt, hvorledes det er hans Assistent, som træder istedetfor ham 2 Gange om Ugen, naar han er borte, muligt at kunne sætte sig ind i de Forretninger eller at faae det psykologiske Blik, som der udføres for at kunne være en virkelig Fængselsdirecteur eller hans Substitut i et Enkeltcellesængsel. Det er derfor, mine Herrer, at jeg virkelig troer, at man vil gjøre Enkeltcellesystemet høiligen Uret, naar man vil bedømme det efter de usuldfomne Forsøg, som dermed ere gjorte hos os. Man har sagt, at dette System ikke passer for den danske Nationalitet, at de Erfaringer, hvorpaa man grundede dets Indførelse her i Landet, vare indhentede udenlands fra, uden at man har taget noie Hensyn nok til den nordiske Charakter. Jeg troer, at dette, naar man vil besee det noget nærmere, ikke kan staae sin Prøve, paafaldende er det i